

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 12 FEBRER DE 2021 | Número 112

PÀG. 4 | ENRIQUE BENAVENT

“A Tortosa no hi ha faccions sacerdotals”

PÀG. 14 | VIDA RELIGIOSA

Margarita Bofarull, membre ordinari de la Pontifícia Acadèmia per la Vida

PÀG. 19 | MANS UNIDES

Nova campanya per “contagiar la solidaritat”

PÀG. 21 | ANTONI BURGAYA

“La pantalla no pot ser l'excusa per no acompanyar i crear vincle”

PÀG. 24 | MONTSE CASTELLÀ

El veritable diàleg

PÀG. 27 | INSTITUT DE LITÚRGIA

“Cal tornar a proposar el pensament cristià a la cultura contemporània”

Crida a la solidaritat global | PÀG. 16

Edició paper gratuïta

Catalunya Religió editem aquesta versió setmanal en **PDF** en obert per facilitar-ne la distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

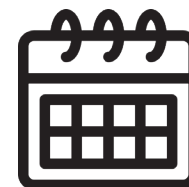
www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments

PÒRTIC

Llegiu l'entrevista al pediatre català Iñaki Alegria. A Etiòpia la lluita contra la pandèmia se suma al combat diari contra el xarampió, la meningitis, el còlera, la tuberculosi i la desnutrició. "No vull callar", ens diu. Nosaltres tampoc. Tota vida humana té la mateixa dignitat. La fraternitat universal és això. A les portes de les eleccions, ens ho recorda Alegria i tantes altres entitats cristianes.

Fotografia de portada: Mans Unides

SUMARI

3 Actualitat

Bisbe Benavent: "A Tortosa no hi ha faccions sacerdotals"

El Papa nomena Margarita Bofarull membre ordinari de la Pontifícia Acadèmia per la Vida

Iñaki Alegria: "Quantes vacunes han d'acumular els magatzems europeus i nord-americans abans que l'Àfrica la rebí?"

Mans Unides proposa contagiar la solidaritat "per acabar amb la fam"

Antoni Burgaya: "La pantalla no pot ser l'excusa per no acompanyar i crear vincle"

Tarragona actua davant d'un presumpte cas d'abús sexual d'un capellà diocesà

L'Institut de Litúrgia: "Cal tornar a proposar el pensament cristià a la cultura contemporània"

24 Panoràmica

El veritable diàleg, per Montse Castellà

31 Recull de premsa

32 La setmana a les xarxes

Bisbe Benavent: “A Tortosa no hi ha faccions sacerdotals”

Tortosa és un bisbat que a molts els queda lluny. Al sud. Dos terços del territori del bisbat a Catalunya i un terç al País Valencià i vertebrat per l'Ebre. Una diòcesi on sembla que mai no passa res. Però els darrers anys d'allà han sortit tres bisbes catalans i passant per Tortosa en poc temps han arribat a Barcelona dos cardenals arquebisbes. **Enrique Benavent** va ser nomenat bisbe de Tortosa el 2013, després de vuit anys com a bisbe auxiliar de la seva diòcesi natal, València. Té un parlar ordenat, de professor que ha exercit durant molts anys. Té 61 anys, és doctor en Teologia per la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma i va ser degà de la Facultat de Teologia Sant Vicent Ferrer de València. Amb la mateixa placidesa que veu passar l'Ebre des del despatx del Palau Episcopal, parla de la crisi del coronavirus, de la situació de la diòcesi o del paper de l'Església en la situació política a Catalunya.

A Tortosa hi ha una residència diocesana de gent gran, on també hi ha capellans jubilats, i una de les Germanetes dels Ancians Desemparats. Altres comunitats religioses tenen comunitats de gent gran en infermeries. Els ha tocat de prop el coronavirus?

Ha entrat, sí. Pràcticament a totes les residències hi ha hagut brots. Poques residències se n'han salvat. Això et fa viure en una situació anormal perquè les relacions no poden ser normals. D'alguna manera les residències s'han convertit en una presó perquè no es podia sortir, però alhora és una presó que ha protegit dels casos de fora. De sacerdots no hem tingut cap baixa, però hi ha religioses que han mort.

Es diu que la pandèmia ens ha confrontat amb la manera com tractem la gent gran.

Evidentment, això ens ha fet pensar com hem d'acollir i cuidar les persones grans. Penso que les residències són una resposta digna. Hem de ser realistes: hi ha persones grans que no tenen xarxa, hi ha el ritme de treball, i les famílies amb fills que viuen lluny.

L'objectiu és tractar bé a la gent gran, que se sentin acollits, acompanyats. No és només un tema material. El que passa és que aquesta situació ens ha superat una mica a tots. Tant les autoritats civils com l'Església hem anat fent una mica el que podíem.

“SERIA IDEAL QUE UNA PERSONA GRAN PUGA VIURE AMB LA SEUA FAMÍLIA, PERÒ HI SITUACIONS EN QUÈ SIMPLEMENT NO POT SER”

Quin model voldria l'Església per atendre la gent gran?

És complicat. L'Església no té un model concret. Des de sempre ha intentat acollir les persones necessitades. En l'edat mitjana es creaven hospitals per a persones pobres. Al segle XIX quan els cristians, moguts per la fe, veuen que hi ha avis abandonats i busquen una solució per dignificar la seua vida, és quan es creen residències: les Germanetes dels Pobres o les Germanetes dels Ancians Desemparats.

També al segle XIX hi ha moltes congregacions que feien residències per a dones treballadores, per evitar que després del seu horari de treball fossen víctimes d'abusos. És una xarxa de realitats socials amb què l'Església vol dignificar la vida de les persones en cada moment.

Què seria allò ideal? Que una persona gran pogués viure amb la seua família i estiguera acollida i cuidada per la seua família. És l'ideal i penso que en la majoria dels casos encara és així. Però hi situacions en què simplement no pot ser.

En el món rural es cuida més els avis a casa?

En els pobles petits també hi ha residències. En les diòcesis rurals sovint la gent jove marxa. Aquí hi ha pobles petits com Batea, Gandesa o El Forcall que tenen residències amb gent de tota la comarca. I gràcies a Déu que estan en aquestes residències perquè poden tenir unes condicions de vida digna. És complicat. Tinc la satisfacció que els meus pares han mort a casa, acompanyats pels fills, però hem d'admetre que moltes vegades això no és possible.

“AMB LA PANDÈMIA NO HEM DE PENSAR QUE L'ESGLÉSIA ESTEM EN UNA SITUACIÓ MILLOR, NI PITJOR, SIMPLEMENT COMPARTIM I VIVIM EL QUE ESTA VIVINT LA SOCIETAT”

Després del confinament va publicar una carta pastoral remarcant l'esperança, però passen els mesos i no s'acaba de veure el final de la pandèmia.

Com ho viuen des del bisbat de Tortosa?

Com a bisbat ho vivim amb la mateixa incertesa que tota la societat. Ja vam fer una programació del curs condicionada. Si es pot, es farà. Si no es pot, es farà allò que es pugui fer. I realment estem veient que es poden fer molt poques coses. No podem fer trobades però estem intentant fer les coses més elementals en la mesura del possible. No podem fer catequesi, però per exemple moltes parròquies petites convoquen els xiquets abans de la missa dominical, fan una petita catequesi i l'eucaristia també serveix una mica com a catequesi: en el fons tots desitjaríem que sempre fos així. Aquesta situació suposa unes limitacions i unes possibilitats noves: hem de tindre una mica de creativitat, una mica de paciència i mantenir la vida eclesial en allò que puga ser. No es pot fer més.

Els ànims estan tocats?

Penso que des de certes realitats sí que estan tocats. Càritas està donant una resposta exem-

plar, però molts dels voluntaris tenen una edat i no poden treballar com abans i s'han incorporat nous voluntaris joves. Mans Unides m'expliquen que estan un poc desanimats perquè hi haurà una davallada de la recaptació dels fons. Moltes de les activitats que fan són mercats o sopars de la fam que no s'han pogut fer al llarg de tot aquest any. Fins que no es normalitzi la vida social, difícilment es normalitzarà la vida eclesial. No hem de pensar que nosaltres estem en una situació millor, ni pitjor, l'Església simplement compartim i vivim el que està vivint la societat. En això no hem de ser victimistes.

“LA RELIGIOSITAT POPULAR ENCARA ÉS UNA REALITAT MOLT VIVA ALS POBLES”

Hem parlat de Tortosa com a diòcesi rural. Això encara és així?

Tortosa té una vessant més turística, que podia ser tota la façana marítima: Peníscola, Benicarló, Vinarós, Sant Carles de la Ràpita, l'Ampolla, l'Hospitalet de l'Infant... el Delta. Però l'interior és una zona pràcticament rural amb problemes

de despoblació. Per exemple, a la Terra Alta són dotze pobles i no arriben a 12 mil habitants. Els Ports de Morella, són setze pobles i no arriben a 5 mil habitants. Amb turisme o amb productes de la pagesia ben valorat com el vi busquen mantenir-se, però malauradament a l'interior hi ha una despoblació i un envelliment de la població.

I ara que no es pot tenir un capellà a cada campanar, quin acompanyament pot fer l'Església en aquest àmbit rural?

Tenim l'experiència de zona dels Ports que l'atenen dos capellans que resideixen a Morella. Això es pot fer perquè hi ha un sentit de comarca. No són pobles absolutament aïllats. Per exemple, tots els joves de la comarca van a l'institut a Morella i es coneixen entre ells. O per fer un equip de futbol en un poble no hi ha prou xiquets i s'ha d'ajuntar. Llavors què fem? No en tots els pobles pot haver-hi eucaristia dominical, però en pobles petits podem tenir un equip amb una religiosa i dos o tres laics. De manera que quan no hi ha celebració de l'eucaristia dominical tinguin una celebració de la paraula i almenys es noti la presència de l'Església, que no abandona els pobles. I després hi ha

una presència de l'Església que és molt important en els pobles: la religiositat popular. Això sí que encara és una realitat molt viva als pobles.

També per als joves?

Sí. Quan venen les festes, fins i tot la gent que viu fora tornen al poble. Se senten del poble i participen de les festes com un més. És un signe d'identitat fins i tot per als que han marxat. Pels pobles petits és un moment molt important i cal estar-hi al costat, acompanyar-los, compartir-ho amb ells. Que l'Església valori allò que la gent del poble valora. Això ha nascut de la fe, ho ha inspirat la fe i serveix per a mantenir viva la fe dels pobles. L'Església ha d'estar allà.

Ens parlat de sagraments o de religiositat popular, però en definitiva que ha d'oferir l'Església a la gent?

L'Evangeli, l'Església ha d'oferir a la gent el millor que té, que és Jesucrist. Intentar que la gent arribi a conèixer i a estimar Jesucrist. Ara hem parlat de fer-ho amb el sagrament i la religiositat popular, però hi ha altres àmbits. Hem de crear seglars formats, hem de tenir uns ca-

tequistes ben preparats per a transmetre la fe, hem d'intentar que la presència de l'Església a través Càritas entre les persones més pobres sigui una presència visible i acompanyi. Però tot això per a que és? Què pot oferir l'Església al món? El camí de l'Església és Jesucrist i a l'Església hem de viure amb la convicció que si les persones coneixen i estimen cada dia Jesucrist el món serà millor.

Posi adjectius. Cap a on canviaria el món?

Doncs perquè les persones visquin unes relacions humanes, més com a germans, perquè tots creixem en un sentit de la justícia, perquè tots creixem en un sentit de la responsabilitat i d'ajuda. És a dir, el món canviarà segons el que ha de ser el projecte del regne de Déu: desenvolupar tot allò que és autènticament humà. I el que és propi de l'Església és donar a conèixer la figura de Jesucrist. I convidar a que es cregui en ell.

"L'ESGLÉSIA S'HA DE SERVIR PER LA SEUA MISSIÓ DE TOTS ELS INSTRUMENTS QUE LA SOCIETAT LI PERMETI TENIR"

Vostè s'ha dedicat principalment a la docència. Quina presència ha tenir l'Església en l'àmbit educatiu?

L'Església ha d'estar en tots els àmbits educatius. L'Església s'ha de servir per la seua missió de tots els instruments que la societat li permeti tenir. Quan santa **Maria Rosa Molas** crea la congregació de les Germanes de la Consolació ho fa perquè l'Ajuntament de Tortosa li demana que es faci càrrec de Casa de Misericòrdia. I el bisbe de Tortosa li demana col·legis per educar a les xiquetes. Evidentment, avui hi ha un sistema educatiu públic però l'Església pot tenir escoles. És important que la visió cristiana de la persona i de la societat es faci present també en el àmbit educatiu. L'Església se servix de tots els instruments, de l'ensenyament, del lleure, d'activitats socials... Nosaltres volem arribar a les persones des de la fe.

Però avui a l'Església no té més estructures que efectius que mantenir-les?

Intentem adaptar les nostres estructures a la realitat. Avui hi ha una cosa molt clara: hi ha coses que no es podrien mantenir sense el laïcat.

Una presència del laïcat al front de moltes institucions eclesials, sense que les institucions deixin de ser eclesials. L'Església no són únicament els mossens: hi ha laics, mestres, gent que treballa a les residències... És un nou repte a afrontar. Perquè finalment, com estem presents a la societat? Doncs si tenim institucions que estan presents a la societat.

"EL GRAN REPTE NO ÉS INSTITUIR UN MINISTERI, ÉS PREPARAR LES PERSONES"

En l'àmbit del laïcat recentment el papa Francesc ha fet un canvi obrint el ministeri de lectors i acòlits a les dones. Ho promouran a Tortosa?

Això és un camí que ja estava en marxa. Des de fa dos anys tenim un equip de laics constituït a la comarca del Ports. Evidentment és un canvi canònic que respon a una realitat que es dona a les parròquies, que ja es fan de forma espontània. Penso que aquest canvi de dret canònic és molt important la raó que dona el **papa Francesc**. Hem de fer un discerniment

entre aquests ministeris que tenen un fonament baptismal i els ministeris que tenen com a fonament de la crida del Senyor al ministeri apostòlic. El Papa es refereix a ministeris de fonament baptismal. En canvi, el ministeri del lector i de l'acòlit sempre s'havien vist en funció de la litúrgia i de la preparació al sacerdoti. Avui, són ministeris contemplats sobretot des de la perspectiva de la evangelització, no des d'una perspectiva litúrgica. El Papa remarca que l'evangelització correspon a tots els batejats, i per tant, aquells ministeris que tenen un fonament baptismal evidentment no hi cap la diferenciació de sexes.

Com ha passat amb el diaques permanents, el gran repte no és fer una institució del ministeri. El gran repte, i moltes vegades la dificultat, és preparar les persones per a que puguin el puguin assolir aquests ministeris. Demana temps.

En el ministeri apostòlic, el paper de la dona sí que queda diferenciat?

Evidentment.

Costa d'entendre en el context actual.

Però és el que diu el papa Francesc. La motivació teològica fonamental és que aquest ministeri té un fonament baptismal. En canvi, d'allò que naix de la crida al ministeri apostòlic ve tot el problema del sacerdoti de la dona i la carta "Ordinatio Sacerdotalis" en què el papa Joan Pau II declara tancada la qüestió de l'ordenació sacerdotal de les dones.

Però mentre els ministres apostòlics siguin homes, els qui manen són els homes, no?

Doncs no necessàriament. Perquè poden haver-hi altres funcions en l'Església. En congregacions femenines manen les dones. No només hi ha catequistes, hi ha dones en consells de pastoral, en càrrec diocesans. No s'ha de vore la cosa en termes de poder, penso. Però aquesta distinció forma part de la tradició de l'Església. Jo dic el que diu el papa. No veig possible a dia d'avui, un canvi de plantejament.

En el fons, aquí hi ha la diferència entre la concepció del ministeri de les esglésies protestants i de l'Església catòlica. Per a **Luter** el ministeri naix des del baptisme, per això en una església luterana no és un problema que una dona sigui

pastora. En canvi, la teologia catòlica -o la de les esglésies de l'Orient- veu el fonament del ministeri en una crida apostòlica del Senyor. La pervivència del ministeri com a pervivència d'aquell ministeri apostòlic. Són tradicions teològiques diferents i evidentment porten a conclusions diferents.

"NO HI HA GRANS CONFLICTES EN EL CLERGAT DE TORTOSA"

Ara Javier Vilanova bisbe auxiliar a Barcelona, també el bisbe de Vic Romà Casanova, abans el bisbe de Lleida Xavier Ciuraneta... Com és que surten tants bisbes de Tortosa per la resta de bisbats catalans?

Bé, n'hi ha molts [riu]. Fins fa poc, eren tres.

I els bisbes de Tortosa venen a Barcelona: Ricard Maria Carles, Martínez Sistach...

Això ja no ho sé... Penso que en el clergat de Tortosa hi ha un nivell de formació bastant bo. N'hi ha molts que han estudiat a Roma la lli-

enciatura. O ara hi ha dos capellans que són doctors en teologia per la Pontifícia Universitat Gregoriana destinats a la Santa Seu. Els bisbes de Tortosa sempre han intentat que el clergat no quedara només en la formació bàsica del seminari d'aquí i que ampliés estudis a Barcelona, a València o a Roma. Això sempre és bo per al clergat i per a la diòcesi.

Un altre factor, tal vegada, és que per mi Tortosa té un clergat molt seré. En els seus plantejaments de vida i eclesials. No hi ha grans conflictes en el clergat de Tortosa. Potser per haver-se format fins fa poc tots en el seminari propi de Tortosa, podem dir que és un clergat bastant unit.

A Barcelona també hi ha seminari i de faccions sacerdotals no en falten...

Aquí no hi ha faccions sacerdotals. El clergat tenen un sentit de pertinença a la diòcesi i això és l'important. Suposo que si hi ha un clergat que viu aquesta comunió sempre ajudarà a que surtin possibles candidat episcopals.

El bisbe ha de ser una persona de comunió, no al voltant de la seua persona sinó al voltant de

Crist i al voltant de la fe de l'Església. Aquí, encara que sembli que dins dels clergat n'hi ha uns que són naturals dels pobles de Catalunya i altres que són naturals del País Valencià, el sentit de diòcesi fa que aquesta divisió no es noti. No hi ha diferències entre el clergat per l'origen.

"EN EL TEMA POLÍTIC, NO ÉS QUE NO ACONTENTEM A TOTS; MOLTES VEGADES ÉS QUE NO ACONTENTEM NINGÚ"

En el moment polític actual a Catalunya, fins on s'ha d'implicar l'Església?

La situació és complexa. Per tant la resposta no és fàcil [riu]. Què pot dir l'Església en aquesta situació? Tinc una cosa clara: no és missió de l'Església convertir en projecte propi un projecte polític. No és missió de l'Església. Les opcions polítiques són opcions personals que cada laic i cada cristià l'ha de prendre segons la seua consciència. I des de l'Església hem de respectar la consciència personal de cada laic que pren la seua opció política.

Evidentment hi ha d'haver un marc de respecte als drets humans, un marc de respecte a la llibertat d'expressió, un marc de respecte a la cultura pròpia de cada lloc, que s'ha de respectar i que per tant cada país i cada poble ha de tenir uns instruments propis que garanteixin políticament que els propis trets culturals o nacionals puguin respectar-se. Ara, més enllà d'aquest respecte, deixem un marc ampli.

És el que explica 'Arrels cristianes de Catalunya'.

'Arrels cristianes de Catalunya' és un document que estableix un marc del que evidentment no pot deduir-se una opció política única i exclusiva, sinó diferents opcions polítiques. Diferents opcions polítiques que en el cas de Catalunya signifiquen diferents maneres de veure com pot estar Catalunya enquadrada en el marc de l'Estat espanyol. Els bisbes hem de respectar la consciència personal de cada laic. Les opcions polítiques són polítiques personals i els bisbes no hem d'imposar una càrrega més. No hem de fer objecte de magisteri nostre allò que no és objecte del nostre magisteri. En les nostres intervencions no estem fent una valoració po-

lítica de les coses, sinó que intentem d'alguna manera donar unes claus morals. Són també **intervencions** que d'alguna manera intenten contribuir a una pau social, a una convivència entre les persones. En aquest sentit són unes valoracions prudencials, no obligatòries per a tots. En aquest marc, què passa? Que per uns ens quedem curts i per altres anem massa lluny? És la nostra situació. Al final no és que no acontentem a tots; moltes vegades és que no acontentem ningú. Moltes vegades es volen valorar les nostres observacions des l'òptica política que no és el nostre àmbit.

"LA REFLEXIÓ SOBRE ELS DRETS DELS POBLES ENCARA NO ESTÀ PLENAMENT FETA"

En altres temes que afecten drets personals, llibertats o drets socials, hi ha hagut pronunciaments més concrets dels bisbes. Per exemple, contra la llei d'eutanàsia se senten més còmodes uns partits, o quan ho fan a favor de l'habitatge social, uns altres.

Tal vegada perquè la situació política de Catalunya és més complexa i no és tan fàcil fer una valoració. Hi ha temes sobre els drets de la persona humana en els quals hi ha una reflexió de la Doctrina Social de l'Església molt feta. Tampoc tots els drets que afecten a la persona humana són iguals. Per exemple, el dret a la vida és un dret fonamental. El dret a un habitatge digne és un objectiu. Un habitatge digne necessita unes mínimes condicions, però evidentment hi ha habitatges més dignes que altres. És a dir, hi ha drets fonamentals i hi ha altres drets que són d'alguna manera l'objectiu per una major justícia social. Però que mai, mai, mai els podrem veure plenament realitzats.

Un altre tema de la Doctrina Social de l'Església són els drets dels pobles, que afecten aquestes qüestions sobre la situació política de Catalunya. Penso que és un tema per a una reflexió que encara no està plenament feta. Hi ha drets que són fonamentals: un poble que té una cultura, l'Estat té l'obligació de respectar-la. I un poble que té una cultura ha de tenir les seves eines i instruments polítics necessaris per a garantir que la seua cultura es respecti. Cultura, llengua... Un poble que a demés de tindre una

cultura ha tingut una configuració política durant segles, evidentment pot intentar canviar la configuració política de l'Estat. Qualsevol té dret a pensar que l'Estat podria estar millor. Hi ha drets que són drets dels pobles que tot Estat ha de respectar. Ara, quan demanen per una configuració política de l'Estat, aquí poden haver-hi diverses opinions sobre com integrar-se o sobre com canviar la configuració. I aquí és on penso que l'Església no ha de dir si aquest és el camí. Dins de l'Església pot haver-hi cristians que pensen de manera molt diferent, i no hem de posar-los com a càrrega que tots pensem el mateix.

Hi ha un article del doctor **Salvador Pié** a *La Vanguardia* -'Signes d'integralisme catòlic a Catalunya?'- que planteja que des dels principis de la moralitat cristiana no es dedueix un camí, una opció política. Poden haver-hi diferents concrecions polítiques sempre que es respecten uns mínims.

Es posa sobre la taula el tema dels indults o l'amnistia com a mesura de gràcia per acostar-se una solució. L'Església hi ha hauria de donar una empenta?

Els bisbes van fer una **declaració després de la sentència del procés** l'octubre de 2019 dient que el camí de la llei no és el camí exclusiu per a solucionar un problema. Si tu vols solucionar un problema polític que ha esdevingut un problema social no pots únicament utilitzar el camí d'aplicació estricta de la llei. D'alguna manera has d'utilitzar el camí de la misericòrdia. Els bisbes estem en aquesta línia. Tot allò que ajude a fer ponts benvinguts siga. Ha ser un indult? Una amnistia? Els bisbes no som jutges. No penso que hem de dir el camí concret que s'ha de seguir.

"Segurament hi hauran més sacerdots diocesans d'esglésies de països del Tercer Món a Catalunya que sacerdots diocesans de Catalunya a països del Tercer Món".

A la Conferència Episcopal Tarraconense vostè és el responsable de missions. Ha baixat la dimensió missional a Catalunya?

Hi ha hagut una davallada de la presència de missioners catalans en el món. Però els delegats de missions sobretot han de mantenir la consciència missionera. La missió no és sols

aquí, sinó en els països que encara no han sentit parlar de Jesucrist, on les esglésies encara no estan consolidades i que necessiten el recolzament. Hi ha un equip de delegats de missions molt convençuts de que aquesta dimensió no s'ha d'oblidar. Avui tenim un perill: veiem els nostres problemes i ens oblidem que altres esglésies tenen problemes segurament molt més greus que nosaltres. Què ens passa a nosaltres? Que nosaltres tenim unes estructures pensades per a quan érem molts, i aquelles esglésies tenen unes estructures més simples. Fins i tot més evangèliques, diria jo. Els delegats de missions fan una tasca molt important. També de mantenir el vincle dels missioners amb

la diòcesi. Que sentin que l'Església diocesana on van néixer i créixer en la fe es recorda d'ells, que estem també recolzant les seves tasques. També fa anys que tenim laics missioners i des del bisbat quan tenim un cas d'un jove amb inquietud missionera evidentment el recolzem.

I després hi ha moltes maneres d'ajudar a les esglésies del Tercer Món. Per exemple a Tortosa tenim un conveni amb una diòcesi de Madagascar. Tenim dos capellans de Madagascar que estan estudiant aquí i els caps de setmana col·laboren en parròquies del bisbat. Ells ens aporten una col·laboració i nosaltres els ajudem a que tinguin un clergat preparat.

És un bon model que vinguin capellans de fora?

Si mirem la majoria dels bisbats de Catalunya avui segurament hi hauran més sacerdots diocesans d'esglésies de països del Tercer Món a Catalunya que sacerdots diocesans de Catalunya a països del Tercer Món. Malauradament els presbiteris diocesans són moltes vegades de gent gran i les necessitats d'atendre les nostres parròquies són moltes. Seria ideal que cada església tinguí vitalitat vocacional, però hem d'estar oberts a aquest tipus de col·laboracions que poden ser positives per a ells i per a nosaltres.

LAURA MOR / JORDI LLISTERRI -CR / TORTOSA | [LLEGIR AL WEB](#)

EL NOSTRE REPTE, EL SEU FUTUR

TRIA ESCOLA CRISTIANA

www.triaescolacristiana.cat

93 302 70 13

Escola Cristiana
de Catalunya

escola
concertada
al teu costat

El Papa nomena Margarita Bofarull membre ordinari de la Pontifícia Acadèmia per la Vida

La Pontifícia Acadèmia per la Vida ha anunciat aquest divendres 12 de febrer quatre **nous nomenaments** a la institució, entre els quals hi ha la catalana **Margarita Bofarull**. Religiosa del Sagrat Cor i llicenciada en Medicina i Cirurgia i en Teologia, és professora de Teologia Moral a la Facultat de Teologia de Catalunya, **presidenta** de l'Institut Borja de Bioètica de la Universitat Ramon Llull, professora de Teologia Moral a la Universitat Centreamericana José Simeón Cañas (El Salvador), delegada de la pastoral de fe i cultura de l'Arquebisbat de Barcelona.

En la figura de Bofarull (Barcelona, 1961) la institució valora la síntesi entre teologia moral i

bioètica. Es tracta d'un nomenament directe del **papa Francesc** en línia de dirigir l'Acadèmia per la Vida en la definició dels objectius "estratègics" de treball i estudi, inclosos a la Carta Humana Communitas del 2019.

"Em fa molta il·lusió, ho considero immerescut, però també em compromet més amb la vida, que agraeixo molt", explica la religiosa Margarita Bofarull. **Des del 2013** ja formava part dels "membres corresponents" de l'Acadèmia; però ara passa a ser un membre de ple dret d'aquest organisme vaticà.

A més de la religiosa catalana, també s'incorporen com a membres ordinaris el professor

Paolo Benanti, antic acadèmic corresponsal i ara acadèmic ordinari, la professora **Maria Chiara Carrozza**, valorada per les habilitats en tecnologies i les seves implicacions en els camps ètic i sanitari; i el professor **Walter Ricciardi**, un reforç important per la propera assemblea sobre el tema de la salut pública, el proper mes de setembre.

En l'**anunci dels nomenaments**, el president de l'Acadèmia, **Vincenzo Paglia**, i el bisbe canceller, **Renzo Pegoraro**, consideren **ineludible la reflexió ètica davant del món en context de pandèmia**, tant a nivell social com sanitari.

Justícia i Pau reivindica un “nou consens polític” davant les eleccions

Davant de la jornada electoral, Justícia i Pau ha compartit públicament unes reflexions en les que destaca la necessitat de superar la pandèmia i les seves conseqüències, “garantint els drets bàsics” i en “solidaritat amb els col·lectius més fràgils”. En l'eix nacional, Justícia i Pau ha fet una crida a trobar solucions “justes, democràtiques i duradores” per articular un nou consens polític, i posa especial èmfasi en la transformació de la “pràctica política actual” per construir un projecte comú basat en la integració i la participació.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Entitats cristianes amb els immigrants demanen acabar amb el racisme i la xenofòbia

La Plataforma d'Entitats Cristianes amb els Immigrants, ha volgut mostrar la seva preocupació per l'entrada de discursos clarament “xenòfobs i racistes” a les institucions, amb declaracions al llarg de la campanya electoral que “no sempre han estat contrastades amb prou contundència”. Les entitats cristianes han reclamat al futur govern de la Generalitat reforçar els recursos públics per pal·liar la pobresa i l'exclusió social, garantir els drets bàsics -com l'empadronament- i alleujar la càrrega que tenen a dia d'avui les persones en situació irregular.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Què proposen els partits polítics en l'àmbit educatiu?

La Fundació Escola Cristiana de Catalunya **ha analitzat** les propostes de les diferents candidatures en matèria educativa. Posant l'accent en el dret a l'educació, el finançament o la programació educativa, les escoles cristianes han resumit i sintetitzat en un document els programes de les formacions polítiques que es presenten a les eleccions. Per fer-ho, el dimecres 10 de febrer van organitzar una taula rodona amb els responsables d'educació dels diferents partits per tal d'escoltar les propostes i sotmetre-les al debat públic.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Iñaki Alegria: “Quantes vacunes han d’acumular els magatzems europeus i nord-americans abans que l’Àfrica la rebi?”

“Veieu el meu braç? Veieu la xeringa? Veieu la vacuna? Jo tampoc, ni ningú aquí a Etiòpia ni en molts països d’Àfrica”. Aquesta és **la denúncia** que el pediatra català, **Iñaki Alegria**, que **dirigeix l’Hospital Rural de Gambo**, a Etiòpia, fa setmanes que publica a les seves xarxes socials. Aquest proper dilluns Catalunya **rebrà trenta-dues mil dosis** de la vacuna d’AstraZeneca, que se sumen a les dosis que fa setmanes que ja circulen per Europa. Quan arribarà la vacuna a l’Àfrica? Quina realitat sanitària viuen a Etiòpia?

“A l’Hospital Rural de Gambo estic vivint una emergència contínua”, explica Iñaki Alegria. La por, afirma, “s’ha convertit també en pandèmia matant d’oblit les epidèmies que són ara més letals que mai”. Aquest barceloní que fa anys que treballa a Etiòpia no és la primera vegada que viu un estat d’alarma. Dirigeix l’hospital, gestionat pels Missioners de La Consolata, i en què Mans Unides **ha sufragat** projectes. Tampoc és la primera vegada que treballa en un hospital de campanya, ni la primera vegada que la mort se li apareix davant els ulls. Malgrat l’experiència, reconeix, no vol acostumar-se a la injustícia, ni vol ser còmplice. “No vull callar”, explica.

“Quan l'emergència és contínua, deixa de ser notícia”

Iñaki Alegria treballa en un hospital que es reinventa diàriament. Fa tan sols un parell de mesos que una epidèmia de xarampió amb més de cent ingressos diaris els va obligar a triplicar la capacitat de treball. “Cada any ens assoten epidèmies de bronquiòlitis i pneumònies en l'època de pluges deixant en l'estació seca pas a les més mortíferes com el xarampió i la desnutrició que s'acarnissen amb la infància més vulnerable”.

“Estic a primera línia”, reconeix, lluitant contra la pandèmia de coronavirus entre epidèmies de xarampió, meningitis, còlera, tuberculosi i fam. Tot això, denuncia, afegit al més perillós silenci que assota la banya d'Àfrica, al sud d'Etiòpia, “el de la indiferència humana”. Quan l'emergència és contínua, recorda, “deixa de ser notícia”. La normalitat per a ells és que no hi ha normalitat. Cada dia és diferent, una sorpresa. “Estem atendent més de tres-centes urgències de sol a sol fins que el cel s'esfondra. I fins i tot sense llum l'activitat segueix”.

El més devastador, però, està sent la crisi econòmica i l'augment del preu dels aliments més bàsics que està creant una gran fam entre la població més vulnerable en zones rurals com la de Gambo en la qual es troba Alegria. “Us ho exemplifico amb un cas que hem viscut”, afirma.

“No tinc por a morir demà de coronavirus, de fam ja estic començant a morir avui mateix. Tinc més por de morir de fam que de coronavirus” clama al cel **Messi**, Messeret, Messi, com l'anomenem de manera afectuosa. Tinc familiars que no tenen prou per menjar. Jo mateixa començo a notar aquesta cremor en l'estómac, aquest inconfusible sentiment de fam que si mai has conegut no pots arribar a saber el que és. Aquest dolor que es calma amb una engruna de pa. És la inconfusible marca de la fam. Per descomptat que tinc por al coronavirus. Però haig de continuar aixecant-me cada dia per treballar per aconseguir una mica de diners per al pa de la meva família. La por a la possibilitat de morir de coronavirus em pot portar a la certesa de la mort segura per fam. I això no pot ser. Reso, inspiro profundament i matino més que el sol per guanyar hores al treball, i segons a la mort”.

I és que malgrat fer setmanes que a Europa els mitjans de comunicació parlen d'immunitat de la població, de plans de vacunació i de diferents tipus de vacunes, al continent africà el tema és radicalment diferent. “Aquí a Etiòpia no tenim elecció, no podem triar, ja ho fan per nosaltres. Les úniques vacunes contra la Covid-19 que veiem és per la televisió i l'única decisió que podem prendre és la d'encendre o apagar les imatges que aquest dispositiu emet, mentre ens preguntem els uns als altres quantes altres persones han de ser vacunades abans que arribi a Etiòpia la primera dosi?”. Quantes vacunes han d'acumular els magatzems europeus i nord-americans, es pregunta Alegria, abans que el continent africà pugui rebre-la?

Programes de vacunació paralitzats

I no sols la població d'Etiòpia s'ha d'empassar com la televisió els empatxa d'imatges amb les vacunes davant la Covid-19 sinó que a més els programes de vacunació allà s'estan paralitzant. “Des de l'inici de la pandèmia està baixant la cobertura vacunal de Xarampió, Hepatitis B, Pneumococ, Pòlio, Tètanus. Temo un augment

de casos i morts per aquestes malalties prevenibles en els pròxims mesos si no prenem mesures de manera immediata”.

Alegria recorda que la vacuna contra el pneumococ protegeix de desenvolupar la pneumònia causada per aquest bacteri, que és la primera causa de mortalitat en el món en els menors de cinc anys. Segons dades de l'Organització Mundial de la Salut, afirma el pediatra, la pneumònia és el major assassí infeccios de nens, cobrant-se 800.000 vides a l'any, la qual cosa

equivaleix a una vida cada 39 segons. “Etiòpia es troba dins de la llista dels cinc països del món amb una mortalitat per pneumònia més elevada en menors de cinc anys”. Tampoc oblida l'esgarrifosa xifra d'Unicef que diu que cada cinc segons mor un nen per desnutrició en el món.

Pel que fa al Xarampió, explica, segons dades de la CDC -Centers for Disease Control and Prevention- 41 països han paralitzat o disminuït els programes de vacunació de xarampió degut a la pandèmia per Covid-19. “El xarampió enca-

ra es cobra unes 568 vides, en la seva majoria nens, a tot el món cada dia, i tampoc podem oblidar la rubèola que és una de les principals causes de defectes de naixement prevenibles també amb la vacunació”.

Segons les previsions, a Àfrica no s'aconseguirà la immunitat de grup contra el coronavirus fins al 2023. “Que no ens enganyin, no falten vacunes”, denuncia Alegria. Si s'alliberen les patents, demana, “es podrà augmentar la producció de vacunes i es facilitarà l'accés equitatiu i no al millor postor com succeeix ara”. Reconeix que evidentment els ha escandalitzat la mort inevitable a Europa de persones per Covid-19, però creu que més ens hauria d'escandalitzar el que pot succeir els següents mesos si no actuem. “La mort evitable i consentida a Àfrica de persones per Covid-19 per manca d'accés a la vacuna”.

I quan li preguntem per un tema recurrent com és el del pensament occidental que es desinteressa i oblida sovint l'Àfrica ens respon: “No és que Àfrica no interessi, és que no interessa ni el veí de la cantonada que dorm i mor al carrer”.

Mans Unides proposa contagiar la solidaritat "per acabar amb la fam"

Seguint la crida de la darrera encíclica del papa **Francesc**, *Fratelli tutti*, Mans Unides planteja una nova campanya per tal "d'encaminar al bé comú des de la solidaritat". Una campanya que comptarà amb la solidaritat de les col·lectes parroquials d'aquest diumenge, 14 de febrer. La campanya, introduïda per la presidenta delegada de Mans Unides Barcelona, **Mireia Angerri**, té per objectiu sensibilitzar la societat en la lluita contra la pobresa, la fam i la desigualtat i "sobretot en les causes que les produeixen i les estructures injustes que les perpetuen".

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Tot i la pandèmia, 500 persones troben feina amb l'acompanyament de Càritas de Barcelona

"Tot i les dificultats viscudes durant el 2020, hi ha dades per l'esperança". Així s'ha expressat **Dessirée Garcia**, responsable del programa de Formació i Inserció Laboral de Càritas Diocesana de Barcelona, en presentar les dades d'ocupació de Feina amb Cor, el servei d'acompanyament a l'ocupació de Càritas Diocesana de Barcelona. Malgrat la pandèmia 500 persones ateses per aquest projecte han trobat feina durant el 2020. Més de la meitat d'aquests contractes han estat a jornada completa.

CÀRITAS DIOCESANA DE BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Mor Agustín Goytisolo, el jesuïta que portava l'Àfrica al cor

"La missió és l'alegria de compartir la nostra fe, que ve unida a la de compartir el pa i la vida". Així s'expressava el pare jesuïta i missioner **Agustín Goytisolo** en el llibre *Caminando por África* (Ediciones Mensajero, 2019). Aquest dimarts 9 de febrer ha mort amb 84 anys a Barcelona, al seva ciutat natal. Goytisolo portava l'Àfrica al cor: va dedicar 50 anys al servei pastoral i a la promoció humana al continent africà. Els seus records i experiències es poden llegir al llibre *Caminando por África*, que transmet una imatge autèntica de la riquesa del continent africà.

JESUÏTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

ta-tum

LLIBRES QUE BATEGUEN

www.ta-tum.com

LA PLATAFORMA DE LECTURA
ON LA LITERATURA
COBRA VIDA

BAULA

Fotografia: Escola Pia de Catalunya

Antoni Burgaya: “La pantalla no pot ser l’excusa per no acompanyar i crear vincle”

Pantalles, vídeo-trucades, reunions virtuals, classes online. Aquestes ja són paraules i conceptes integrats forçosament a les nostres vides a causa de les restriccions amb motiu de la Covid-19. Paraules, però, que no sempre han de ser sinònim de menys acompanyament i de trencament de vincle, al contrari. L'**Escola Pia de Catalunya** ha celebrat aquest dissabte 6 de febrer la XXXIIIa edició de la seva tradicional **Jornada Escola Pia**. I ho ha fet en format online, i amb el tema del vincle a través de la pantalla com a eix central.

“El tema del vincle és un tema clau, un tema molt important”, explica **Antoni Burgaya**, Secretari General de les Institucions Educatives de l'Escola Pia de Catalunya. I un tema, el del vincle, que no els hi ve de nou a la Institució. “Calassanç ja deia que el més important és que l'alumne noti que el professor desitja el seu progrés”, recorda Burgaya. El fundador dels escolapis deia que has de desitjar tant acompanyar bé l'alumne que aquest ho ha de notar. “En el fons Calassanç parlava de la importància del vincle, parlava de que el més important sempre és que el que es faci es faci de veritat, estimant l'altre”, reconeix Burgaya. I aquesta és la mirada que no

canvia, creu el professor, “es faci a través d’una pantalla, per telèfon o presencialment”.

I el que també tenen clar a la Institució és que aquesta premisa és vàlida per a una escola, “però també per acollir una persona en qual-sevol de les fundacions socials, en colònies, o en l’àmbit del lleure”. I en aquest vincle que es crea, reconeix Burgaya, “és quan es pot donar l’acte d’educar, que sempre és bidireccional”.

Més de 700 persones inscrites a la Jornada de l’Escola Pia que, a causa de la pandèmia, s’ha celebrat en línia, des de l’Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya (ESCAC). L’escolapi **Eduard Pini**, Provincial de l’Escola Pia de Catalunya, ha animat els participants “a seguir fent un món millor, a través del vincle que teixim des de l’Escola Pia”. Cadascú des del seu lloc, ha explicat, “des del lleure, des dels pisos d’acollida, o des de les aules.

L’**Anna Forés**, directora adjunta de la Càtedra de Neuroeducació de la UB-EDU, ha estat l’encarregada d’entrar en matèria al parlar sobre el vincle a través de la pantalla. Ha posat l’accent en la importància de fixar-se en les oportunitats que apropa la tecnologia. “És fàcil caure en

fixar-nos en tot allò que no podem fer, però és essencial centrar-nos en tot allò que sí podem fer”, ha afirmat.

Al seu torn, **Genís Roca**, expert en temes digitals, ha posat sobre la taula la idea que totes les revolucions tecnològiques necessiten moviments socials que les revisin. “Caldrà escriure un nou contracte social”, ha expressat. Durant la seva ponència ha donat molts missatges optimistes en referència al vincle en el món digital. “Què és el vincle? Una persona és d’allà on participa. Es pot estar desconnectat presencialment o hiper connectat a través de la pantalla”. Durant el confinament domiciliari que va fer que les classes escolars es fessin virtualment ha quedat demostrada una cosa que a l’Escola Pia de Catalunya fa anys que reivindicuen i treballen, la dimensió interior, emocional i social de les persones. “Aquest treball és la base i és a partir d’aquí que podem tirar endavant”, explica Antoni Burgaya. Calassanç, recorda el secretari general, deia “que sempre va primer la persona que l’alumne”.

En circumstàncies normals, reconeix Burgaya, amb les famílies de les escoles es parla sovint a la porta de l’escola. “Com esteu, què tal va, al

teu fill aquesta matèria li costa”. Durant el confinament, però, això es va traduir en trucades per telèfon, “un a un”, i no només per parlar sobre com els infants van en les matèries, sinó, explica Burgaya, “amb preguntes directes sobre com estaven, de salut, emocionalment”.

Aquesta manera d’acompanyar a totes les persones és el que manté el vincle, afirma Burgaya, “sigui com sigui, amb pantalles o presencialment”. Acompanyar, per a ell, “és destinar un temps sincer a la persona, perquè la pantalla no pot ser l’excusa per no acompanyar”. I reconeix una màxima present a l’Escola Pia: “S’ha de posar en el centre la persona i el seu desenvolupament i no solament els continguts acadèmics”.

Durant la Jornada també s’han conegut els guanyadors dels Premis Sant Josep de Calassanç, que cada any reconeixen la feina i implicació de persones i grups de la institució. L’equip de voluntàries de Benalliar, l’equip de monitors de les Colònies Jordi Turull i a l’equip de pastoral i escola verda d’Igualada pel projecte “5 minuts per mi” han estat els escollits pel jurat en aquesta edició.

Tarragona actua davant d'un presumpte cas d'abús sexual d'un capellà diocesà

Tolerància zero, disponibilitat i transparència. Davant d'un possible cas d'abusos sexuals per part d'un capellà diocesà, l'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, ha reiterat la seva disponibilitat personal i de la institució "per a continuar investigant els fets coneguts i per col·laborar amb la justícia del país amb tot el que sigui necessari". En un comunicat en vídeo ha dit que fa seu "el dolor de totes les víctimes" i les ha convidat a denunciar tant a les autoritats civils i a l'**Oficina de prevenció i protecció d'abusos de l'Arquebisbat** el que considera uns "fets execrables".

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Crida a l'ONU: que ningú quedi exclòs de la vacuna de la Covid

Caritas Internationalis i el Dicasteri Vaticà per a la Promoció del Desenvolupament Humà Integral demanen el dret a la vacuna per a tots en aquesta pandèmia i fan una crida a el Consell de Seguretat de l'ONU perquè convoqui una reunió extraordinària. En un comunicat, signat pels cardenals **Luis Antonio Tagle**, **Peter Turkson**, i **Aloysius John**, demanen que sigui possible per a tots els països, especialment per als més desfavorits, l'accés a les vacunes per fer front a virus Covid-19, que des de fa un any es fa sentir al món.

GIANCARLO LA VELLA -VATICAN NEWS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Universitat Abat Oliba CEU i el sindicat USOC signen un conveni de col·laboració

Aquest dimarts 9 de febrer la Universitat Abat Oliba CEU (UAO CEU) i la Unió Sindical Obrera de Catalunya (USOC) han subscrit un conveni que expressa la sintonia i voluntat de col·laboració entre totes dues institucions. L'acord concreta condicions avantatjoses per a l'accés dels afiliats de la **USOC** i els seus familiars de primer grau a les titulacions que ofereix la UAO CEU. Així, aquests col·lectius seran beneficiaris de diversos graus de descompte sobre el preu de la matrícula en els diferents títols que ofereix la UAO CEU.

U. ABAT OLIVA CEU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El veritable diàleg

PER MONTSE CASTELLÀ
A ESPIRITUALS ARA I AQUÍ

No hi pot haver pau entre els pobles sense pau entre les religions. No hi pot haver pau entre les religions sense diàleg entre les religions (Hans Küng)

La nostra societat cada vegada més globalitzada, i per tant, plurirreligiosa i multicultural ens empeny a crear ponts de diàleg que permetin apropar-nos al "diferent", a superar els nostres prejudicis, i a valorar la diversitat com a una riquesa incommensurable que la Vida ens ofereix.

El veritable diàleg no pot sorgir de l'aferrament a la pròpia identitat religiosa sinó d'una dimen-

sió espiritual més profunda. Hi pot haver el perill que oblidem que les religions no són sinó mitjans per reconèixer allò que realment som. La nostra veritable naturalesa no és la identitat religiosa, i si ens hi aferrem, veurem els altres sempre com a diferents i llunyans. En el millor dels casos, fomentarem valors com el respecte i la tolerància, tan essencials per a la pau del món i per tant, positius i necessaris però, tanmateix, hauríem de preguntar-nos en quin lloc ens situem per poder *tolerar* els altres. Voler ser tolerants i respectuosos implica una separació envers els altres i, fins i tot, pot induir a sentir-nos superiors. Estem immersos en la dualitat de jo i els altres perquè assumim identitats predeter-

minades. Fomentem les nostres creences dialogant amb creients de la pròpia tradició religiosa y el sentit de pertinença ens dona seguretat i confiança, però caldria preguntar-nos per què necessitem unes identitats tan sòlides. Llavors, potser ens adonaríem que per darrera hi ha por a reconèixer que en realitat no sabem qui som.

La base que sustenta el veritable diàleg és l'escolta autèntica: un estat de receptivitat plena i alhora buida de idees preconcebudes. I aquesta escolta ha de ser bidireccional: vers l'altre i vers un mateix, creant un espai de consciència allà on s'esvaeix tota diferència, tot prejudici, amb connexió amb la totalitat de l'existència de la que tots en formem part. La paraula ha d'estar connectada amb el que sentim, amb que realment som, no amb el que pensem o creiem.

Aquesta dimensió més fonda sovint l'anomenem misteri però en realitat no ho és, doncs, està present en nosaltres a cada instant, en el

nostre cos, en el moviment cíclic de la vida... Desconnectats de la nostra veritable naturalesa, hem dividit aquesta totalitat en mundà i sagrat, cos i esperit, plaer i dolor... En la recerca del sagrat, ens podem allunyar de la pròpia experiència.

Escoltar de veritat els altres és connectar amb la seva qualitat humana, reconèixer en l'altre allò d'inefable que ens uneix. No és, doncs, la paraula l'aspecte rellevant en el diàleg, sinó el lloc des d'on parlem i escoltem. La paraula sàvia és innocent, no-contaminada, i això implica deslliurar-nos dels nostres conceptes, les creences, deixar anar les nostres identitats, les mascare, estar disposats a quedar-nos en res, amb la confiança -o fe- que aquest *no res* és Tot. Confiança és l'absència de por, allò que ens porta a obrir-nos i a explorar nous camins. Com diu Sant Joan de la Creu, "per anar a on no sabem, hem d'anar per on no sabem". Si el diàleg està fonamentat en allò que ja coneixem -aquest jo fragmentat i aïllat que hem anat cons-

truïnt i acarontant amb tant d'esforç- seguirem presoners en el nostre món petit i aïllat i deixarem perdre l'oportunitat d'obrir-nos al altres i despertar la nostra consciència a realitats més àmplies. Citant les paraules d'un mestre zen: "Aprendre el camí de Buda és aprendre a conèixer-te a tu mateix. Aprendre a conèixer-te a tu mateix és oblidar-te de tu mateix".

Amb paraules destil·lades,

ser res, ser tot

ser tot, ser res

buit de tot

ple de res

tot surt del no-res

Sabadell Institucions Religioses

Curs d'Assessor Financer per a Entitats Religioses i del Tercer Sector

Una proposta formativa única impulsada per Banc Sabadell en col·laboració amb la Universitat Francisco de Vitoria (UFV) i que té com a objectiu principal reforçar i ampliar el coneixement especialitzat de les institucions religioses i el tercer sector amb continguts adaptats a la realitat d'aquests dos col·lectius.

100% online

Accesible des de qualsevol dispositiu

Curta durada

4 mesos (8 ECTS y 12 hores de convalidació EFPA)

Gratuit

i exclusiu per a clients de Banc Sabadell

Diploma

Títol propi de la UFV

Matrícula oberta ininterrompudament fins a l'agost del 2021.

Més informació i inscripcions a:

InstitucionesReligiosas@bancsabadell.com
www.bancsabadell.com/institucionesreligioses

B Sabadell

Ser on siguis

L'Institut de Litúrgia: “Cal tornar a proposar el pensament cristià a la cultura contemporània”

“Un peix que es mossega la cua”. És com ha descrit **Gabriel Seguí** el setè **Memorial Pere Tena**. L'Institut de Litúrgia que presideix ha rebut, aquest dimecres 10 de febrer, el guardó que atorga el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona. El CPL, justament, va ser fundat i presidit pel bisbe **Pere Tena i Garriga** que, alhora, va crear i dirigir l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona, origen de l'institut que avui aixopluga l'Ateneu Universitari Sant Pacià. D'aquí la imatge: un cercle tancat.

En la mateixa línia s'ha expressat el degà de la Facultat de Teologia de Catalunya. En l'acte de lliurament celebrat a l'aula Magna, **Joan Torra** ha recordat el sentit lògic del reconeixement. Ha repassat els vincles d'uns i altres, i també de qui va ser degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, el bisbe Tena: “No és una mena de tautologia? És com si estiguéssim concedint el Memorial Pere Tena a ell mateix, el bisbe Pere Tena. Una forma lògica que només admet el valor de veritat”, ha valorat.

Torra també ha explicat que el consell de direcció del CPL van rebre enguany “moltes propostes” per al premi. Però que no van haver de dis-

cutir gaire. La decisió va ser unànime. L'Institut de Litúrgia és hereu de l'Institut Superior de litúrgia de Barcelona, vinculat des de l'origen al CPL i a la Facultat de Teologia de Catalunya.

Amb tot, ha assenyalat que “ara inicia una nova etapa” i que “ha arribat a molt bon terme una llarga història començada quan el 1958 el CPL va tenir una profunda preocupació per la docència i va organitzar ja aleshores cursos de formació litúrgica”. I ha conclòs que “el bisbe Pere Tena, ben viu en les obres de la seva vida”.

“La dimensió que la pandèmia ens ha robat”

L'arquebisbe **Joan Enric Vives**, secretari de la Conferència Episcopal Tarraconense i president del Secretariat Interdiocesà de Litúrgia, ha presidit l'acte. “La fe busca la intel·ligència i busca el diàleg amb el món d'avui i amb la cultura de cada moment i aquest diàleg és fecund: la humanitat també fecunda la mateixa celebració”, ha afirmat Vives.

També ha lamentat els efectes de la pandèmia sobre les restriccions en la celebració comunitària: “En temps de pandèmia hem vist l'im-

portant que és la celebració del poble de Déu i el dolor que és no poder-ho celebrar així”. I ha continuat: “Hem de poder patir aquesta dimensió que la pandèmia ens ha robat: Poble de Déu, que avança”. I ho ha exemplificat amb la pràctica de les processons.

Gabriel Seguí també ha parlat del diàleg fe i cultura: “Cal tornar a proposar el pensament cristià a la cultura contemporània, com històricament ha estat una realitat”. Per afrontar aquest desafiament, Seguí ha assenyalat una “missió conjunta” amb el CPL. Tant pel que fa a la promoció de la pastoral litúrgica, la “connexió entre fe, litúrgia i vida”, com en l’“oferta comuna de recursos”. I ha subratllat l'objectiu compartit de “donar raó de la nostra esperança amb qualitat”.

Ha insistit amb què “l'Institut de Litúrgia no pretén ser competència, ni és un projecte personal de ningú”. Per això ha apel·lat a la col·laboració i al treball en xarxa entre institucions dedicades a l'estudi, investigació i divulgació de la litúrgia. “El bisbe Tena era l'home de la col·laboració, era ben coneguda la seva capacitat de treballar en equip”.

Projector de futur

El president del **Centre de Pastoral Litúrgica**, el capellà **Josep M. Romaguera**, ha atorgat el memorial al doctor Gabriel Seguí en representació de l'Institut de Litúrgia *ad instar Facultatis* de l'Ateneu Universitari Sant Pacià. L'acte ha tingut lloc en el dia de l'aniversari del naixement del doctor Pere Tena.

Seguí ha recordat que el nou Institut de Litúrgia és “l'hereu directe i fidel” de l'Institut que Tena va fundar per fer créixer la reforma litúrgica del Concili Vaticà II. I ha descrit la seva “teologia litúrgica” basada, entre d'altres aspectes, en la celebració, contemplativa i el reconeixement de la diversitat de carismes i de cultures.

Amb tot, en el seu parlament, ha mirat endavant: “El memorial, més que no pura memòria, és record solemne i agraït, eficaç i no balder, amb projector de futur i no gens nostàlgic”, ha dit.

Connexió entre fe, litúrgia i vida

Seguí també ha glossat el perfil de l'Institut de Litúrgia, tal com va fer en la **inauguració**

d'aquest curs de l'AUSP. I ha recordat que "la decisió de demanar l'erecció d'una facultat de litúrgia fou una determinació col·legial dels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense". Un fet que "confirma el servei de l'Institut de Litúrgia a l'església local".

També ha apuntat el paper del nou institut cap a "les esglésies d'Amèrica i Àfrica: per oferir aprenentatge en inculturació de la fe, sense vindicar un nou colonialisme teològic, sinó escoltant les veus de les esglésies".

Seguí ha defensat "la recta formació litúrgica" dels futurs preveres i "l'excel·lència teològica en nom de la divulgació pastoral". I ha anunciat que "el CPL tornarà a ser un punt de referència pel clergat" en la mesura que incorpori "de mica en mica els capellans" formats en aquests instituts. També ha anunciat la possibilitat d'un Batxillerat en litúrgia de 3 anys per a laics,

semblant als Instituts Superiors de Ciències Religioses i aprofitant la formació telemàtica.

"Ens emmirallàvem en Pere Tena"

Joan Enric-Vives ha recordat la figura de Pere Tena, amb qui junt amb **Jaume Traserra**, van rebre l'ordenació episcopal. I ha animat a fer memòria de la persona i del treball de Tena: "Va ser una gran persona, gran estudiós i un gran pastor, que tots l'associarem sempre per estimar la celebració litúrgica com la font i el cim de tota la vida cristiana, com diu el Concili Vaticà II".

L'arquebisbe d'Urgell l'ha descrit "com la font de la litúrgia" i ha assegurat que el va ajudar molt com a persona i bisbe: "En ell ens emmirallàvem, per com celebrava, com exhortava, quins accents hi posava". També ha explicat que "en ell conflúen molts corrents i de molts temps, segles" i que Catalunya ha esdevingut

un lloc on "investigar, debatre, divulgar sobre litúrgia". I ha demanat "aixecar nivells", tal com es va treballar fa 25 anys en el Concili Provincial Tarraconense.

Vives ha agraït que "a l'Església de Catalunya s'ha fet camí", i que en aquesta nova Facultat, reconeguda per la Santa Seu, "hi ha la petjada ferma del doctor Tena".

En les edicions anteriors, han rebut el Memorial Pere Tena l'**Abadia de Montserrat** (2015), el bisbe **Julián López** i al pare **Joan Maria Canals** (2016), l'arquebisbe de Puebla de los Ángeles (Mèxic), **Víctor Sánchez** (2017), la **Parròquia de Santa Eulàlia de Vilapicina** (2018), l'arquebisbe **Piero Marini** (2019) i el benedictí **Juan Javier Flores** (2020).

Mor Marc Vallès, el monjo de Poblet que "vivía l'esperança tocant de peus a terra"

Aquest dilluns 8 de febrer la comunitat monàstica de Poblet ha acomiadat fra **Marc Vallès i Rovira**, germà del cister mort diumenge a la infermeria del monestir. Fill de l'Empordà, tenia 84 anys i en feia 60 que vivia arrelat com a monjo a Santa Maria de Poblet. Durant molts anys va ser l'hostatger del monestir i l'ànima de les visites guiades que va recollir en una guia. "La vida és quelcom que depèn de nosaltres mateixos i de Déu", va escriure fra Marc a la *Visita guiada al monestir de Santa Maria de Poblet*, editada el 2001.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Mor Antonio Ordóñez, consiliari de Jesuïtes Educació i del Casal Liola

Aquest dissabte 6 de febrer la Companyia de Jesús ha lamentat la mort de dos jesuïtes, que els han deixat al matí. **Antonio Ordóñez**, jesuïta de 46 anys, nascut a Baena (Còrdova), durant els últims tres anys ha estat vivint i treballant a Barcelona. Actualment era Consiliari General de la Fundació **Jesuïtes Educació** i del **Casal Loiola**. **Manel Gras**, barceloní, ha mort a Sant Cugat a l'edat de 85 anys. Ha estat dedicat sobretot al món educatiu, a la pastoral de joves i universitaris i a la promoció vocacional. També ha estat molt vinculat al **Moviment Scout Catòlic**.

JESUÏTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Mor Carme Agustí, cofundadora de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida

"M'agradaria que em recordessin com una espècie d'ona d'amor; de mi no vull que es recordi més que una persona que volia aprendre a estimar". Així s'expressava la pedagoga **Carme Agustí**, amb un somriure sincer, en una entrevista publicada per l'Ajuntament de Lleida. Aquest dimecres 10 de febrer ha mort amb 90 anys i el seu comiat ha tingut lloc el divendres al matí a la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús de Lleida. Va ser mestra en diverses escoles i una de les cofundadores de l'**Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida** (IREL).

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els bisbes de Cartagena i d'Alacant renuncien a la segona dosi de la vacuna de la covid
DM, 9/02/2021 | EL PERIÓDICO

La Fundació Convent de Santa Clara demana compreses per a les usuàries que atén
DM, 09/02/2021 | REGIÓ 7

Balsareny beneeix les banderes dels Traginers i viu la festa a les xarxes
DM, 09/02/2021 | REGIÓ 7

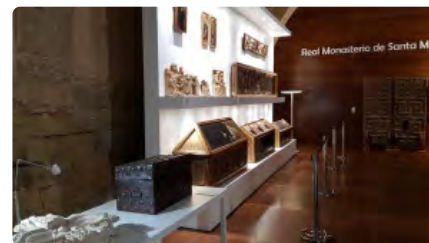
Publicada la primera monografia de l'església de Sant Climent de Taüll i les seves pintures
DC, 10/02/2021 | LA MAÑANA

Educació concreta la incorporació de quatre escoles concertades de Barcelona a la xarxa pública
DJ, 11/02/2021 | NACIÓ DIGITAL

El 'Procés' tensa les relacions entre la Generalitat i l'episcopat català
DV, 12/02/2021 | EL PAÍS

El monestir de Sixena reobre al públic l'exposició de peces provinents del Museu de Lleida
DV, 12/02/2021 | EL PUNT AVUI

La Conca renuncia a fer el Centre d'Interpretació del Patrimoni Cultural
DV, 12/02/2021 | DIARI DE TARRAGONA

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

Ofertir temps d'exposició a la pràctica científica, al saber i al fer, a l'assaig i error, a la manipulació, observació, descoberta, reflexió 🧐

Desvetllar potencialitats, capacitats, VOCACIONS 📖

#escolacompetent
#DiaDonesiCiència
#WomenInScienceDay
#diadonainenciencia

8:13 · 11 feb, 21 · Twitter for Android

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Tenim les portes obertes i els braços oberts perquè ens vinguis a conèixer! Despertem el millor de nosaltres! La confiança, l'esforç, la solidaritat, la creativitat... els sentits! Vine'ns a veure!

maristes.cat/portes-obertes...
#MaristesDespertat
#portesobertes #JPO

11:23 · 12 feb, 21 · Twitter Web App

EscolaniaMontserrat
@EscolaniaMont

Felicitem a l'Esther Sànchez, professora d'Anglès i Arts de l'Escolania, pel primer premi obtingut en el **#JohnMcDowell** award convocat per la **@APAC_EL.T**. És molt bo pels escolans poder estudiar **#English** amb un material digne d'un reconeixement com aquest **#Escolaniademontserrat**

17:09 · 05 feb, 21 · Twitter Web App

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarrés

El centre socioeducatiu de Poble-sec, a Barcelona, ha celebrat el **#Carnestoltes** rememorant diverses èpoques històriques. Quin goig que fan totes i tots amb les seves disfresses!

13:25 · 12 feb, 21 · Twitter Web App

Fundació Joan Maragall
@JoanMaragall

Article de **@JM_Carbonell** sobre el llibre "Fites" de Dag Hammarskjöld al **@CatalunyaPlural**

cc: **@Viena_Edicions**

"Les Fites de Dag Hammarskjöld: l'espiritualitat d'un dels grans polítics del segle XX"

Les Fites de Dag Hammarskjöld: l'espiritualitat d'un dels grans polítics del segle xx - Catalunya... catalunyaplural.cat

12:21 · 12 feb, 21 · Twitter Web App

CPL Editorial
@CPLeditorial

Josep Maria Romaguera ha estat elegit per l'assemblea general del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona president de l'entitat. També ha renovat el seu Consell.

#vidaassociativa #transparència

➡ cpl.es/noticia/detall...

12:02 · 12 feb, 21 · Twitter Web App

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

La Lliga Espiritual de la Mare de Déu de **#Montserrat** convoca la segona edició del Premi Abat Marçet al llibre en català de temàtica religiosa:

Traducir Tweet

El Premi «Abat Marçet» al llibre en català de temàtica religiosa - Abadia de Montserrat abadiamontserrat.cat

16:30 · 12 feb, 21 · Hootsuite Inc.

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

Visita hoy de Isaac Levy, presidente de la Liga Interdenacional contra el **#racismo** y el **#antisemitismo** #licra @LICRABCN

➡ U. Ramon Llull (URL) y 2 más

13:17 · 09 feb, 21 · Twitter for iPhone

IQS
@IQSbarcelona

IQS ha recibido recientemente el sello HR Excellence in Research 🏆

El sello refleja el compromiso de IQS en la mejora continua de las políticas de recursos humanos.

bit.ly/3tG8lqn

17:51 · 08 feb, 21 · Twitter Web App

Fundació Comtal
@FundacioComtal

📢 "L'objectiu del **#GaratgeLab** és augmentar les oportunitats de futur dels **#joves** i potenciar la motivació cap a l'aprenentatge, utilitzant les metodologies pròpies del programa, que són el **#DesingThinking** i l'aprenentatge basat en projectes."

+Info: comtal.org/construim-un-g...

Traducir Tweet

9:01 · 10 feb, 21 · Hootsuite Inc.

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

"**#Carnestoltes** quinze voltes i dilluns de més a més; cada dia fossin festa, la Quaresma no vingues!"

Aquesta cantarella ho diu clar: aprofita la **#gresca** i gaudeix d'aquests dies. Ja tens clara la disfressa? Aprofita la teva imaginació i transforma't en el que vulguis!

Traducir Tweet

8:30 · 12 feb, 21 · Hootsuite Inc.

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Des de la Sagrada Família, us desitgem un bon dia de Santa Eulàlia, històrica patrona de Barcelona.

Traducir Tweet

10:43 · 12 feb, 21 · Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

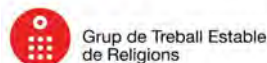
Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Xavier Memba, Valentina Laferrara, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

